

SETEM CATALUNYA / SERVEI CIVIL INTERNACIONAL

DESTINS. A la pàgina anterior, un campament solidari a l'illa filipina de Cebu. En aquesta pàgina, d'esquerra a dreta i de dalt a baix, un grup de viatge amb Setem al Camerun; un camp solidari en una zona rural de l'Índia; un projecte solidari a la República Dominicana, i joves mobilitzats pel Servei Civil Internacional en una carretera d'Islàndia.

molt intenses, però t'has d'espavilar i estar molt obert amb tothom. Realment creixes com a persona», confessa aquest jove, que ara explica la seva experiència en xerrades que el SCI ofereix als seus usuaris, la majoria, viatgers amb una mitjana de 22 anys i amb indiscutible majoria de dones, cosa que en ocasions fa difícil aconseguir la paritat de gènere que es requereix als camps.

En el cas d'aquesta opció, manutenció i allotjament hi estan inclosos. El participant tan sols ha d'abonar a l'associació 115 euros (40 són de la quota de soci) i costejar-se el trajecte. La crisi, explica Guardia, no ha comportat una baixada del volum de peticions. En els últims anys el voluntariat ha augmentat. No obstant, sí que constaten preferències més pròximes per una qüestió probablement econòmica. Els principals campaments que es demanen són a Alemanya, Bèlgica, o països de l'Est com Rússia, bastant condicionat al fet que hi hagi vols de baix cost.

INTERESSEN LES FAMÍLIES// Encara que els organitzadors dels camps de treball o camps de solidaritat busquen seduir famílies, i cada vegada obtenen més bona resposta, el cert és que són opcions gairebé copades per joves. No així els viatges sostenibles que organitzen agències, on la mitjana d'edat augmenta i es pot situar entre els 35 i els 45 anys. És el cas de Tarannà, que des dels seus orígens ha ofert propostes alternatives respectuoses amb els llocs visitats que ara s'han passat a denominar turisme responsable, ecoturisme o turisme solidari. Aquesta agència també els ha batejat com a viatges solidaris (www.tarannasolidarios.com), i compten entre els seus adeptes, principalment, amb viatgeres soles, segons explica la responsable d'aquestes propostes, Mar Furró.

Des d'aquesta empresa, a més de les rutes més convencionals (sempre en la línia alternativa que distingeixen els seus productes) ofereix recorreguts a diversos països amb visites a projectes de caràcter local i a llocs d'interès cultural, amb la col·laboració de Setem. «La nostra filosofia és recolzar l'economia del lloc. Per això sempre que és possible els allotjaments són en llocs que ajudin la comunitat, de la mateixa manera que els guies amb qui treballem són de la zona», explica Furró, que es vanagloria de comptar amb una bona part de clients fixos que els animen a obrir noves rutes cada temporada.

Les opcions de viatjar són molt variades. També és possible que cadascú es munti el viatge com vulgui seguint unes sèrie de criteris sostenibles, establerts en un decàleg que divulga conductes responsables i bones pràctiques ambientals (es poden trobar a www.turismo-sostenible.org). En aquest sentit pot ser de bona ajuda la Fundació Banesto, que l'any passat va crear la xarxa Turisme Solidari i Sostenible (www.turismo-solidario.es), una iniciativa que promou itineraris i allotjaments turístics per l'Àfrica i Llatinoamèrica que compleixen requisits associats a la promoció i l'ocupació de la dona. ≡

manera de viatjar

Convius amb famílies de les zones on vas, coneixes projectes d'organitzacions locals i hi pots participar. Hi has d'anar amb la idea ben clara que no ets allà per solucionar la vida a ningú i, sobretot, oblidar-te dels prejudicis i anar amb la ment ben oberta», explica Anna Mir, que va tenir la seva primera experiència de viatge solidari el 2007 amb una estada de quatre mesos a Cuzco, en un orfanat d'aquesta zona del Perú. Va repetir el 2011 amb Setem en un viatge al Camerun. Ara forma part de la junta d'aquesta oenagè, que ja ha tancat places per a aquest estiu, i que està comprovant com cada vegada més famílies catalanes amb fills s'apunten a aquesta alternativa, en què la majoria de participants tradicionalment són joves que viatgen a nivell individual, com és aconsellable que facin.

«No és un viatge ni és turisme; és una altra cosa. És un aprenentatge personal; quan tornes pot costar integrar-te de nou. El més positiu és no

oblidar el que has après i incorporar-ho a la teva vida aquí, encara que a vegades costa ser coherent amb aspectes com el comerç just», confessa Mir, que treballa en un punt d'informació juvenil de l'Ajuntament de Barcelona, a Sants.

Aquestes experiències, per la llunyania de molts destins, s'encareixen a causa dels preus dels vols, encara que resultin més barates que un viatge convencional amb allotjaments en hotels i més desplaçaments interiors.

JUSTÍCIA SOCIAL// Altres alternatives més econòmiques són els camps de treball que promouen en territoris més pròxims altres entitats, com el Servei Civil Internacional (www.sci-cat.org/), un moviment internacional en favor de la pau i la justícia social que engresca el voluntariat a través de projectes que es porten a terme durant tot l'any i en què els participants s'impliquen en una missió comunitària. Aquests dies,

En alguns camps de treball la llengua vehicular és l'anglès, ja que sols s'hi accepten dues persones de la mateixa nacionalitat

els telèfons de la seu del SCI, al Raval, no deixen de sonar.

La majoria dels que hi truquen són joves que volen resoldre dubtes i inquietuds: una de les principals, l'idioma, ja que en aquests camps la llengua vehicular és l'anglès, explica David Guardia, membre del SCI. I és que només hi sol haver dues persones de cada nacionalitat a cada camp, encara que la llengua, subratlla per no desanimar ningú, no és necessària en la majoria de les propostes, on les tasques no tenen per què passar per la comunicació i poden ser manuals.

«T'acabes entenent amb tothom. És una part enriquidora d'aquesta experiència», explica Jordi Barrachina, professor de 30 anys a l'atur que va sortir per primera vegada d'Espanya el 2008, quan es va llançar a participar amb el SCI en un camp de treball en una zona rural d'Islàndia. «Hi vaig anar uns dies abans per conèixer alguna cosa del país. És una experiència inoblidable. Vius sensacions